

خطِ دوّمِ پوئسِ بلدهِ ایماندارایِ تسالونیکِ

سلام ها

۱) از طرفِ پوئس، سیلوانس و تیموتائوس، تقدیمِ دِ جماعتِ ایماندارایِ شارِ تسالونیکِ که دِ آتِه مو خُدا و دِ مولا عیسیٰ مسیح تعلقِ درید. ۲) فیض و سلامتی از طرفِ آتِه مو خُدا و مولا عیسیٰ مسیح نصیبِ شُمُو شنه.

شکرگزاری و دعا

۳) برارو، مو باید همیشه خُدا ره بلدهِ شُمُو شکر کنی. آری، دُرست آسته که امیطور کنی، چرا که شُمُو دِ ایمان خُو خُوب رُشد. و- ترقی کدید و مَحَبّتِ پگ شُمُو قد یگدیگه شُمُو بے اندازه کلو شده ری یه. ۴) دِ امزی دِلیل خودون مو دِ مینکلِ جماعتِ های ایماندارایِ خُدا دِ باره شُمُو افتخار مونی و از پایداری و ایمان شُمُو دِ حالیکه آزار ها و رنج ها ره تحمل مونی، دِزوا تعریف مونی. ۵) تمامِ امزی چیزا ثابت مونه که قضاوتِ خُدا عادلانه آسته و دِ نتیجه، او شُمُو ره لایقِ ازی مینگره که دِ پادشاهی ازو داخلِ شُنید که فعلاً از خاطرِ امزو پادشاهی شُمُو رنج مینگرید. ۶) چون دِ نظرِ خُدا دُرسته که او زجر- و- شکنجه ره دِزوا کسا بدیه که اونا دِز شُمُو رنج رسنده، ولی دِز شُمُو که رنج مینگرید و ام دِز مو، خُدا آسودگی موبخسه. ای چیزا دِ او وخت رُخ میدیه که مولا عیسیٰ بے بلغه از منه آنگه های آتش قد ملایکه های پُر قدرت خُو از آسمو ظهور مونه، ۸) و دِ کسای که خُدا ره نمینخسه و از انجیلِ مولا ی مو عیسیٰ اطاعت نموکنه، جزا میدیه. ۹) جزای ازوا امی آسته که اونا دِ وسیله حضورِ مولا و دِ وسیله قدرتِ پُر جلالِ ازو دِ هلاکتِ ابدی گرفتار موشه. ۱۰) دِمزو روز که او پس مییه، مقدسین ازو او ره بزرگی- و- جلال میدیه، یعنی تمامِ کسای که دِزوا ایمان آورده او ره حمد- و- ثنا موجه. شُمُو ام شاملِ امزو کسا آستید، چرا که شُمُو شاهدی ازمو ره که دِ باره مولا عیسیٰ بود، قبول کده ایمان آوردید. ۱۱) پس امزی خاطر مو هر وخت بلدهِ شُمُو دعا مونی که خُدا ی مو شُمُو ره لایقِ ازی بدنه که دِ دعوتِ شی شاملِ شُنید. خُدا دِز شُمُو قدرتِ بدیه که دِ تمامِ نیتِ های نیک و کارایِ پُر ایمان کامیاب بشنید، ۱۲) تا که نامِ مولا ی مو عیسیٰ دِ بین شُمُو بزرگی- و- جلال پیدا کنه و شُمُو ام دِ وسیله ازو دِ مطابقِ فیضِ خُدا ی مو و مولا عیسیٰ مسیح صاحبِ عزت- و- احترام شنید.

ظهورِ دِجالِ پیش از ظهورِ عیسیٰ مسیح

۲) ۱) برارو، دِ باره پس آمدونِ مولا ی مو عیسیٰ مسیح و یگجایِ شُدونِ ازمو قد ازو، ما از شُمُو خواهش مونم ۲) که اگه یگو کس موجه که روزِ پس آمدونِ مولا گاه آمده، فیکرایِ شُمُو زود پاشان نشنه و ورخطا نشنید، حتی اگه یگو کس ادعا کنه که از روحِ اَلهُدس یا از کلامِ خُدا شنیده و یا از طرفِ ازمو کدم خطِ دره. ۳) هیچ کس شُمُو ره دِمزی چیزا بازی ندیه، چون پیش ازی که او روز بییه، یگ شورش کته باید دِ ضدِ خُدا رُخ بدیه و امو مردِ شریر، یعنی «باچه نابود شدنی» باید ظهور کنه. ۴) او قد هر چیزی که مربوط دِ خُدا و پرستش آسته مخالفت مونه و خود خُو ره از پگ کده کته تر فکر مونه تا اندازه که دِ خانه خُدا داخلِ موشه و دِ اونجی شیشه ادعا مونه که «ما خُدا آستم». ۵) آیا دِ یاد شُمُو نمنده؟ وختیکه قد شُمُو بودم ای چیزا ره دِز شُمُو موگفتم. ۶) و آلی شُمُو میدنید که چیزخیل مانعِ ظهورِ ازو موشه تا که او دِ وخت خُو ظاهر شنه. ۷) و قوتِ مخفی بے قانونی و شرارتِ امی آلی کار کده ری یه. لیکن یگو کس مانعِ آمدونِ آدمِ شریر آسته و دمِ روی شی ره گرفته ری یه. و تا غیبتیکه امو کس از پیش رویِ آدمِ شریر باله نشنه، آدمِ شریر آمده نمیتنه. ۸) بعد ازو امو نفرِ شریر ظاهر موشه که مولا او ره قد پُفِ دان خُو نیست- و- نابود مونه، یعنی قد ظهورِ خُو کاملاً او ره از بین موبره. ۹) ظهورِ امزو آدمِ شریر دِ مطابقِ کارایِ شیطو دِ وسیله هر رقمِ قدرت و چیزایِ عجیب و معجزه های دروغی معلومدار موشه، ۱۰) و او هر رقمِ فریب گمراه کننده ره استعمال مونه تا امو کسای ره که دِ راهِ مرگ ری آسته، بازی بدیه. و ازی که اونا نخاست راستی- و- حقیقت ره دوست بدنه، اونا نجات پیدا نمونه. ۱۱) دِمزی دِلیل خُدا اونا ره دِ زیرِ تاثیرِ گمراه کننده میله تا اندازه که اونا امو دروغ ها ره باور کنه. ۱۲) دِ نتیجه، تمامِ کسای که راستی- و- حقیقت ره قبول نکده، بلکه از بدی- و- شرارتِ لذت برده، محکوم موشه.

دَ ايمان خُو اُستوار بُمنيد

^{۱۳} پس آی برارو که عزیزای مولا اُسْتِيد، مو باید همیشه خُدا ره بلده شُمو شُکر کنی، ازی که خُدا از اِبْتِدا شُمو ره اِنْتِخاب کده تا دَ وسيله روح اَلْقُدْس مَقْدَس شُده از طريق ايمان دَ حَقِيقَت پيدا کُنيد. ^{۱۴} او شُمو ره دَ وسيله خوشخبري از مو بلده امزي نجات دعوت دَد تا که دَ بزرگي-و- جلال مولاى مو عيسى مسيح شريك شُنيد. ^{۱۵} پس آی برارو، اُستوار بشيد؛ تعليم-و- رواياتي ره که بطور زبوني و يا دَ وسيله خط از مو حاصل کديد، محکم بگيريد. ^{۱۶} خود مولاى مو عيسى مسيح و آته مو خُدا که مو ره مُحَبَّت کد و از روى فَيض خُو دَز مو تَسَلَى دايمي و اُميد نيك بخشيد، ^{۱۷} دل هاى شُمو ره ام تَسَلَى بديه و شُمو ره دَ هر کِردار و گُفتار نيك قُوت بديه.

درخواستِ دُعا

^۳ اَخْرِکار، آی برارو، دَ حق از مو دُعا کُنيد که کلام مولا دَ تيزي پَخش شُنه و دَ پيشِ مَرْدَم ديگه ام اِحْتِرام پيدا کنه، امو رقم که شُمو ام او ره دَ اِحْتِرام قَبول کديد. ^۲ دُعا کُنيد که مو از چنگِ آدمای فاسد و بدکار خلاص شُني، چرا که پگِ مَرْدَم ايماندار نييه. ^۳ ليکن مولاى مو وفادار آسته؛ او شُمو ره قُوى مُونه و دَ مَقابِل شُرير-و- بدکار از شُمو مُحافِظَت مُونه. ^۴ وختيکه دَ باره شُمو فِکر مُوني، مو دَ مولا عيسى اِطْمينان دَري که هر دستوري که دَز شُمو بدي، شُمو او ره ام آلى و ام دَ آينده پوره مُونيد. ^۵ مولا عيسى دل هاى شُمو ره يارى کُنه تا مُحَبَّت خُدا و صبرِ مسيح ره خُوبتر پي بَيريد.

پرهيز از ثمبلي

^۶ آی برارو، مو دَ نام مولاى مو عيسى مسيح دَز شُمو ايني حُکم ره ميدي: از هر برارِ مسيحي که ثمبلي مُونه و دَ مُطابقِ تعليم-و- رواياتي که از مو ياد گِرَفْتِه عمل نَمُکُنه، دُورى کُنيد. ^۷ چُون خودون شُمو ميديد که چطور بايد از مو سرمشق بگيريد. مو دَ مينکل شُمو ثمبلي نکدى ^۸ و نان مُفت ره از هيچ کس نَخوردى، بلکه شاو و روز دَ زَحمت و مُشَقَّت کار مُوکدى تا که بارِ دوشِ يگون شُمو نَشُني. ^۹ اوطور نييه که دَ بِلِه شُمو حق نَدَشْتى، ليکن خودون مو ميخاستى که بلده شُمو يگ اَلْگُو بَشى تا که از مو سرمشق بگيريد. ^{۱۰} و حتى دَمَزُو وخت که قد شُمو بُودى، ايني حُکم ره دَز شُمو دَدِه بُودى: ”هر کسى که نَميخايه کار کُنه، او حقِ نان خوردو ره ام نَدَره.“ ^{۱۱} چُون ميشنوم که يگون شُمو ثمبل اُسْتِيد و هيچ کار نَمُونيد، بلکه ايله گوى اُسْتِيد. ^{۱۲} دَ امزي رقم آدما دَ نام مولا عيسى مسيح حُکم ميديم و اونا ره نصيحتِ مُونم که دَ آرامى کار کده نان خُوره بَخُوره. ^{۱۳} و شُمو، آی برارو، از نيکى کدو منده-و- دلزده نَشُنيد. ^{۱۴} اگه يگو کس از گُفْتِه مو که دَمزى خط نوشته کدى نَمُوشه، اوخته او ره نشانى کُنيد و هوش کُنيد که قد ازو رفت-و- اَمَد نَکُنيد، تا که او از رفتار خُو شرمينده شُنه. ^{۱۵} ليکن او ره دُشمن خُو حساب نَکُنيد، بلکه او ره مثل يگ برارِ ايماندار سرزَنش کُنيد.

^{۱۶} دَ اَخْر، سرورِ سلامتِ دَز شُمو هر زمان و دَ هر حالت صلح-و- آرامش بديه. مولا قد پگ شُمو بَشه. ^{۱۷} ما پولس، امي دُعا-و- سلام ره قد دِستِ خود خُو نوشته کديم. دَ تمام نامه هاى مه اينمى نشانى مه يه که ما امي رقم نوشته مُونم: ^{۱۸} فَيضِ مولاى مو عيسى مسيح نصيبِ پگ شُمو شُنه. آمين.